

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

พุทธศักราช ๒๔๗๔

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้า
เจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรจัดให้มีระเบียบควบคุม
การเก็บรักษาตลอดถึงการบรรจุขนถ่ายและจำหน่ายน้ำมันเชื้อ
เพลิงเพื่อป้องกันอัคคีภัย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น
ไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

ความเบื้องต้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เดือนพฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๔

หมวด ๑

บทเปิดเสร็จทั่วไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เสนาบดี” หมายความว่า เสนาบดีกระทรวงมหาดไทย

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้ซึ่งเสนาบดีได้ตั้งขึ้นให้มีหน้าที่ทำการตามพระราชบัญญัตินี้ .

“นายช่าง” หมายความว่า นายช่างผู้ซึ่งเสนาบดีได้ตั้งขึ้นให้มีหน้าที่ทำการตามพระราชบัญญัตินี้

“น้ำมันเชื้อเพลิง” หมายความว่า ของเหลวทั้งปวงที่เรียกกันว่า ร็อคออยล เกโรซิน (น้ำมันก๊าด) ปาราฟิน เปโตรเลียม กาโซลีน เบนโซล เบนโซลีน เบนซีน นัฟธา และสิ่งอื่นๆ ตามที่เสนาบดีจะได้ประกาศเพิ่มเติมภายหลังว่าเป็นน้ำมันเชื้อเพลิง ไม่ว่าจะเกิดโดยธรรมชาติ หรือทำขึ้นจากเปโตรเลียม

วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๔๗๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ หน้า ๒๓๐

ถ่านศิลา ซิสต์ เซล ปัด ๆ ล ๆ และสิ่งซึ่งทำขึ้นจากสิ่งนั้น ๆ
อีกต่อหนึ่ง

“ขึ้นเกิดไฟ” หมายความว่า เขตต์ความร้อนเมื่อน้ำมัน
เชื้อเพลิงได้กะทบแล้ว อาจมีไอลุกเป็นเพลิงได้

“หีบ” หมายความว่า ที่บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณ
ไม่เกินสองปีบ

“ปีบ” หมายความว่า ที่บรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณ
ไม่เกิน ๒๐ ลิตร

มาตรา ๔ น้ำมันเชื้อเพลิงตามที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้
ได้แบ่งเป็นสามจำพวก คือ

๑. “ชนิดไม่น่ากลัวอันตราย” หมายความว่า ชนิด
ที่มีขึ้นเกิดไฟสูงกว่า ๖๖ ดีกรี เซ็นติเกรดขึ้นไป

๒. “ชนิดธรรมดา” หมายความว่า ชนิดที่มีขึ้นเกิดไฟ
ในระหว่างตั้งแต่ ๖๖ ลงมาจนถึง ๒๓ ดีกรี เซ็นติเกรด

๓. “ชนิดน่ากลัวอันตราย” หมายความว่า ชนิดที่มี
ขึ้นเกิดไฟต่ำกว่า ๒๓ ดีกรี เซ็นติเกรดลงมา

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ท่านว่ามีให้ปรับใช้แก่น้ำมัน
เชื้อเพลิงที่ใช้ในราชการทหารโดยเฉพาะ . . .

หมวด ๒

ใบอนุญาต

มาตรา ๖ การเก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงทุกชนิด ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงาน เว้นไว้แต่จะได้อีกว่าไว้ในพระราชบัญญัตินี้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗ สถานที่สำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงตั้งที่ใดก็ตาม ใดไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำสยามนั้น ต้องได้รับใบอนุญาตและปฏิบัติตามความในพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๘ การขออนุญาตนั้น ต้องยื่นใบขอต่อเจ้าพนักงาน เมื่อเจ้าพนักงานได้พิจารณาเห็นเป็นการถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ก็ให้ออกใบอนุญาตให้ คำร้องขอและใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบ ซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๙ บรรดาสถานที่ที่รับอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงต้องมีป้ายตามชนิดและขนาดซึ่งเจ้าพนักงานจะได้กำหนดให้แสดงไว้ ณ ที่ที่เห็นได้ง่าย ป้ายนั้นให้มีคำว่า "สถานที่รับอนุญาตเก็บน้ำมันเชื้อเพลิง ใบอนุญาตที่....."

มาตรา ๑๐ ใบอนุญาตทุกฉบับหมดอายุในวันที่ ๓๑ มีนาคม ถ้าขออนุญาตต่อใหม่ ต้องยื่นใบขออนุญาตก่อนวันที่ ๑๕ มีนาคม

มาตรา ๑๑ การขออนุญาตต่อใหม่ ต้องปฏิบัติเช่นเดียวกันกับเมื่อขออนุญาตขั้นต้น

หมวด ๓

น้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ได้จำหน่ายขาย

ก. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่นำกั่วอันตราย

มาตรา ๑๒ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่นำกั่วอันตรายนั้น ถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตรไม่ต้องรับใบอนุญาต

ข. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

มาตรา ๑๓ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดานั้น

(ก) ถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๒๐๐ ลิตรไม่ต้องรับใบอนุญาต

(ข) ถ้ามีปริมาณเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒,๕๐๐ ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตก่อน และต้องเก็บในสถานที่ซึ่งอยู่ไกลจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำ หรือเก็บสินค้าต่างๆ อย่างน้อย ๕ เมตรโดยรอบ

ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดามีปริมาณเกิน ๒,๕๐๐ ลิตร

ค. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกั่วอันตราย . . .

มาตรา ๑๔ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกล้วอันตราย
นั้น

(ก) ถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๒๐๐ ลิตรไม่ต้องมีใบอนุญาต แต่ต้องบรรจุไว้ในสิ่งที่ทำด้วยแก้วซึ่งปิดไว้เรียบร้อย หรือ โลหะซึ่งปิดไว้เรียบร้อย ทั้งต้องมีป้ายหรือตัวอักษรระบุปิดไว้ให้อ่านได้ง่ายบอกชนิดน้ำมันและให้มีคำว่า “ไวไฟ” เขียนเติมลงด้วย ถ้ามีของหุ้มห่อชั้นนอกหรือหีบก็ดี ต้องปิดป้ายไว้อย่างเดียวกันกับชั้นใน

(ข) ถ้ามีปริมาณเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒,๕๐๐ ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตก่อนและต้องปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา (ก) และต้องเก็บในสถานที่ซึ่งอยู่ไกลจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย ๑๐ เมตรโดยรอบ

ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำกล้วอันตรายมีปริมาณเกิน ๒,๕๐๐ ลิตร

มาตรา ๑๕ เมื่อเจ้าพนักงานพิจารณาเห็นว่าเป็นการจำเป็นที่จะต้องเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา หรือชนิดนำกล้วอันตรายไว้ในที่ใกล้กับสถานที่ซึ่งต้องใช้น้ำมันนั้นเพื่อประโยชน์ หรือสะดวกแก่อุตสาหกรรมหรือการค้าขายอย่างใด

เมื่อไม่มีที่เก็บซึ่งมีระยะห่างไกลโดยรอบตั่งกำหนดไว้ในเบื้องต้นนี้แล้ว ก็จะอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงที่มีปริมาณไม่เกิน ๒,๕๐๐ ลิตรไว้ได้ แต่

(ก) ต้องเก็บไว้ในบ่อซึ่งทำด้วยคอนกรีตมีโครงเหล็กหรือถังเหล็กฝังลงไปในพื้นดินและมีที่ปิดมิดชิด บ่อหรือถังต้องให้มีปล่องอากาศสูงจากพื้นดินอย่างน้อย ๔ เมตร และให้มีตะแกรงปิดปล่อง ตะแกรงให้ใช้ขนาดมุ้งไม้ไม่น้อยกว่า ๑๔๔ รูต่อ ๑ ตารางเซนติเมตร หรือ

(ข) เก็บไว้ในห้องที่สร้างด้วยอิฐหรือคอนกรีต หรือหิน หลังกาและเพดาน (ถ้ามี) ทำด้วยวัตถุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง ถ้าก่อด้วยอิฐหรือหิน ผนังห้องทุกด้านต้องหนาไม่ต่ำกว่า ๒๓ เซนติเมตร - ก่อด้วยซีเมนต์ และมีประตูปิดมิดชิดทำด้วยคอนกรีตหรือเหล็กหรือวัตถุอย่างอื่นตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นชอบ

บ่อ ถังหรือห้องที่กล่าวนี้ ต้องปิดไว้เสมอทุกเวลา เว้นไว้แต่เมื่อเอน้ำมันเข้าไว้ หรือเอน้ำมันออกเท่านั้น

บ่อ ถังหรือห้องที่กล่าวนี้ จะต้องทำให้เป็นที่พอใจของนายช่าง

มาตรา ๑๖ ภายในที่เก็บน้ำมันตามที่บัญญัติไว้ตั้งแต่
มาตรา ๑๒ ถึง ๑๕ นั้น ห้ามมิให้ใช้ไฟที่มีเปลวแลบได้
โดยไม่มีวัตถุปิดบังหรือมีเตาไฟ หรือทำการหุงต้ม หรือมี
วัตถุที่อาจลุกเป็นเพลิง

หมวด ๔

น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับจำหน่ายขาย

ก. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น่ากลัวอันตราย

มาตรา ๑๗ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดไม่น่ากลัว
อันตรายนั้น ถ้ามีปริมาณไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ลิตร ไม่ต้องรับ
ใบอนุญาต

ข. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

มาตรา ๑๘ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาที่มี
ปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร จะเก็บและจำหน่ายได้โดยไม่ต้อง
รับใบอนุญาต แต่ต้องเก็บและจำหน่ายในสถานที่ซึ่งได้รับ
อนุญาตจากเจ้าพนักงานและต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด
ไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๑๙ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาที่มี
ปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตรนั้น ต้อง
ได้รับใบอนุญาตก่อน และต้องเก็บในสถานที่ตั้งต่อไปนี้

(ก) ห้องที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงนั้น ผนังและพื้นต้องทำด้วยหิน ซีเมนต์ คอนกรีต เหล็กหรืออิฐ หลังคาและเพดาน (ถ้ามี) ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง และห้องที่เก็บน้ำมันนั้นจะต้องตั้งอยู่ห่างจากเตาไฟ หรือที่ทำการหุงต้มอย่างใด ๆ ภายในระยะอย่างน้อย ๓ เมตรโดยรอบ หรือ

(ข) ถ้าจะอนุญาตให้เก็บไว้ในโรงเรือน ที่สร้างด้วยไม้หรือจาก หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดนอกจากที่กล่าวไว้ในอนุมาตรา

(ก) ที่เก็บน้ำมันนั้นจะต้องอยู่ไกลจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย ๒๕ เมตรโดยรอบ

ในการจำหน่ายขาย ต้องปฏิบัติตามกฎเสนาบดี

มาตรา ๒๐ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาที่มีได้เก็บในถังใหญ่มีปริมาณเกิน ๕,๐๐๐ ลิตรขึ้นไป ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานและต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในมาตราต่อไป

มาตรา ๒๑ การที่จะขอใบอนุญาตทำสำหรับเก็บน้ำมันตามความในมาตรา ๒๐ นั้น ต้องทำแผนผังสถานที่นั้นติดมาด้วยพร้อมทั้งแผนที่แสดงฐานะและลักษณะของโรงเรือนซึ่งอยู่ภายในระยะ ๕๐ เมตรโดยรอบ แผนที่และแผนผังนั้นจะต้องใช้มาตราส่วนไม่ย่อมากกว่า ๑ ใน ๑๐๐๐ .

มาตรา ๒๒ ที่เก็บน้ำมันนั้น จะต้องกระทำให้ออกตาม
แผนผังที่นายช่างได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว และจะต้องเป็น
ไปตามลักษณะ คือ

๑. ผนังและพื้นก่อด้วยหินหรืออิฐ หรือทำด้วยซีเมนต์
คอนกรีต หรือเหล็กและต้องทำเป็นพื้นชั้นเดียว ผนัง
นั้นถ้าก่อด้วยอิฐหรือหิน จะต้องหนาอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า
๓๕ เซ็นติเมตร

๒. ราววางฝาผนังกับหลังคาโดยรอบ ต้องเว้นไว้ให้
โปร่งเป็นตารางไม่ต่ำกว่า ๕๐ เซ็นติเมตร ผนังที่ต่อติดริม
พื้นต้องมีช่องลมเดือได้

๓. หลังคาและเพดาน (ถ้ามี) ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็น
เชื้อเพลิง

๔. ประตูถ้าทำด้วยไม้ ต้องมีขนาดหนาไม่น้อยกว่า ๖
เซ็นติเมตร

๕. บรรดาหน้าต่าง ต้องใช้บานเปิดออกภายนอก

๖. ธรณีประตู ต้องสูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า ๒๕
เซ็นติเมตร ธรณีหน้าต่างต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

มาตรา ๒๓ รอบที่เก็บน้ำมันนั้น ระยะห่างไม่น้อยกว่า
๑ เมตร ต้องพุนดินยกขึ้นเป็นคัน ส่วนหน้าของยอดคันดิน

นั้นต้องไม่ต่ำกว่า ๗๕ เซนติเมตร ที่ภายในคันดินนั้นจะต้อง
บรรจุน้ำมันได้ทั้งหมดตามปริมาณที่ได้รับอนุญาตให้เก็บไว้
และภายในคันดินห้ามมิให้ทำพื้นด้วยวัตถุที่อาจเป็นเชื้อเพลิง
มาตรา ๒๔ คันดินรอบที่เก็บน้ำมันนั้น ต้องมีระยะไกล
จากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับทำหรือเก็บสินค้า
ต่าง ๆ อย่างน้อย ๒๐ เมตรโดยรอบ

มาตรา ๒๕ บรรดาท่อน้ำทิ้งหลายที่ทำออกมาจากคันดิน
นั้น ต้องให้มีบานกั้นหรือประตูซึ่งจะให้เปิดเฉพาะต่อเมื่อ
เวลาจำเป็นให้น้ำไหลออกเท่านั้น

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ทำการบัดกรีหรือทำการอย่างหนึ่ง
อย่างใด โดยต้องใช้เพลิงหรือความร้อน เว้นไว้แต่จะทำใน
สถานที่หนึ่งต่างหาก ซึ่งจะต้องจัดให้มีไว้สำหรับการเหล่านี
สถานที่นั้นต้องอยู่นอกแต่ใกล้ชิดกับคันดิน และต้องเป็น
สถานที่ทำด้วยวัตถุตั้งที่กล่าวไว้ในมาตรา ๒๒ อนุมาตรา ๑
ถึง ๓ ในสถานที่ทำการที่กล่าวนี้ ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อ
เพลิงไว้

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้เก็บสิ่งของอย่างใดที่เป็นเชื้อเพลิง
(นอกจากน้ำมันเชื้อเพลิงและสิ่งที่ทำขึ้นจากน้ำมันเชื้อเพลิง
และวัตถุที่จำเป็นต้องใช้ประกอบ) ไว้ภายในคันดิน

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ใช้แสงไฟอย่างหนึ่งอย่างใดภายใน
คันดิน กิจการทุกอย่างที่จะกระทำภายในคันดินนั้นจะทำได้
เฉพาะแต่เวลากลางวันเมื่อยังมีแสงอาทิตย์อยู่ เว้นไว้แต่
จะได้รับอนุญาตพิเศษ

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้มีสิ่งใดกีดกันช่องลมที่กล่าวไว้ใน
อนุมาตรา ๒ แห่งมาตรา ๒๒

ค. น้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำหนักถ่วงอันตรายน

มาตรา ๓๐ การเก็บและจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงชนิด
น้ำหนักถ่วงอันตรายนมีปริมาณไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร ให้บังคับตาม
ความในมาตรา ๑๘ และต้องปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๘
ด้วย

ผู้จำหน่าย น้ำมัน เชื้อ เพลิง จะต้อง เตรียม ขนราย ให้ มี ไว้
สำหรับดับเพลิงได้ทันที ทรายนี้ต้องเก็บไว้ในที่ใกล้ หยิบ
ได้สะดวกและให้เพียงพอตามส่วนสัมพันธ์ คือ ทราย ๒ ปึก
ต่อน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำหนักถ่วงอันตรายน ๑๐ ปึก

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อ
เพลิงชนิดน้ำหนักถ่วงอันตรายนมีปริมาณเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่
เกิน ๑,๐๐๐ ลิตรไว้ นอกจากในที่ซึ่งทำเป็นถังเหล็กฝังจม
อยู่ใต้ดินหรือทำเป็นห้องแยกเก็บอยู่เฉพาะแต่น้ำมันเป็น

ส่วนหนึ่งต่างหาก ห้องที่ว่าจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ตั้ง
ต่อไปนี้ คือ

๑. พื้นผนังและเพดาน ต้องทำด้วยวัสดุที่ไม่เป็นเชื้อ
เพลิง

๒. ประตูต้องเป็นประตูปิดมิดชิดทำด้วยคอนกรีตหรือ
เหล็ก หรือวัสดุอย่างอื่นตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นชอบ

๓. มีระยะห่างจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่สำหรับ
ทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย ๕ เมตรโดยรอบ

๔. ต้องมีช่องลมบนหลังคาและมีช่องที่ฝาตอนใกล้พื้น
เพื่อถ่ายอากาศ

มาตรา ๓๒ ถ้าจะอนุญาตให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำ
กล้วอันตรายไว้ในโรงเรือนที่สร้างด้วยไม้หรือจาก นอกจาก
ที่กล่าวไว้ในมาตรา ๓๑ ต้องปฏิบัติตามความในอนุมาตรา (ข)
แห่งมาตรา ๑๕

มาตรา ๓๓ ในที่เก็บน้ำมัน ซึ่งทำเป็นห้องแยกอยู่ส่วน
หนึ่งต่างหากตามความในมาตรา ๓๑ และ ๓๒ นั้นห้ามมิให้
ขายย่อย เว้นไว้แต่จะขายทั้งปีบหรือหีบ ถ้าเก็บอยู่ในถังซึ่ง
ฝังจมอยู่ใต้ดินจึงขุดมาให้ขายย่อยได้ แต่ถึงเช่นนั้นก็จะต้องมี

ท่อสำหรับไขปิด และ เปิดได้ให้ เรียบร้อยโดยมิให้น้ำมันรั่วไหล

มาตรา ๓๔ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำหนักถ่วงอันตรายนี มีปริมาณเกิน ๑,๐๐๐ ลิตรที่มีได้เก็บในถังใหญ่ตั้งระบุมไว้ในตอน ง. แห่งหมวดนี้ ท่านให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๐ ถึง ๒๕ เว้นแต่ระยะที่กล่าวไว้ในมาตรา ๒๔ นั้น ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐ เมตร

มาตรา ๓๕ การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำหนักถ่วงอันตรายนี มีปริมาณไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตรในถังใต้พื้นดินนั้น ต้องยื่นแผนผังโดยละเอียดแสดงการตั้งถัง การวางท่อ การตั้งเครื่องสูบ และต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อน จึงจะบรรจุน้ำมันในถังนั้นได้

มาตรา ๓๖ ให้เจ้าพนักงานออกใบอนุญาตให้ต่อเมื่อได้ตรวจเห็นเป็นที่พอใจแล้ว เป็นต้นว่า

๑. ถังและเครื่องสูบน้ำมันได้จัดทำเรียบร้อยแล้ว
๒. ถังบรรจุน้ำมันได้ฝังลงในพื้นดิน และส่วนบนของถังต่ำกว่าระดับพื้นดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซ็นติเมตร
๓. ถังบรรจุน้ำมันมีท่อช่องลมติดไว้ ส่วนปลายของท่อมีตะแกรงปิดกั้นไว้ด้วย และอยู่สูงจากระดับพื้นดิน

ง. การเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา

และชนิดนำกลั้วอันตรายในถังใหญ่

มาตรา ๓๗ การตั้งถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงมีปริมาณเกิน ๕,๐๐๐ ลิตร ต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานก่อน

มาตรา ๓๘ การที่จะขอใบอนุญาตทำถังเก็บน้ำมันตามความในมาตรา ๓๗ นั้น ต้องทำแผนผังมาแสดงตามความในมาตรา ๒๑

มาตรา ๓๙ ถังที่เก็บน้ำมันนั้น จะต้องทำตามแผนผังที่นายช่างได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว และอยู่ในบังคับดังกล่าวต่อไป

๑. ถังบรรจุน้ำมันต้องทำด้วยเหล็กเหนียวชนิดอ่อนตรึงด้วยหมุดให้แน่นมิให้น้ำมันรั่วไหลได้จนเป็นที่พอใจของเจ้าพนักงาน

๒. ช่องลมหรือท่อสำหรับถ่ายอากาศจากถัง ต้องมีตะแกรงลวด ๒ ชั้น ตะแกรงต้องใช้ขนาดมีรูไม่น้อยกว่า ๑๔๔ รูใน ๑ ตารางเซนติเมตร ถ้าจะไม่ใช่ตะแกรงลวดในที่กล่าวนี้ ก็ต้องมีช่องลมหรือท่อสำหรับถ่ายอากาศอย่างปิดเปิดได้ตามที่เจ้าพนักงานเห็นชอบ

๓. หลังคาคลุมถึง ต้องทำด้วยเหล็กหรือวัสดุที่ไม่เป็น
เชื้อเพลิง

๔. การตั้งถังที่เก็บน้ำมันนั้นต้องมีระยะดังนี้ คือ

(ก) ระวังถังต่อถังต้องห่างกันอย่างน้อยเท่าเส้น
ผ่าศูนย์กลางของถังกลมอันใหญ่ที่สุด ที่สร้างขึ้นในหมู่
เดียวกัน หรือถ้าเป็นถังยาวรี ต้องห่างกันอย่างน้อย
เท่าขนาดยาวของถังที่ได้สร้างขึ้นในหมู่เดียวกัน

(ข) ถังต้องห่างจากเรือนคนหรือเตาไฟ หรือที่
สำหรับทำหรือเก็บสินค้าต่าง ๆ อย่างน้อย ๒๐ เมตร
โดยรอบ

(ค) ถังต้องห่างจากรั้วบริเวณที่เก็บน้ำมันอย่างน้อย
๘ เมตร

๕. โดยรอบถังหรือหมู่ถังที่เก็บน้ำมัน ต้องทำเขื่อน
หรือกำแพงล้อมไว้ มีขนาดให้พอที่จะขังน้ำมันไว้ได้ภายใน
เขื่อนหรือกำแพงที่ล้อมนั้น เมื่อมีเหตุอุบัติเกิดแก่ถัง คือ

(ก) ถ้าเป็นถังที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา
ต้องพอที่จะขังน้ำมันไว้ได้ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๔ ของ
ปริมาณน้ำมันในถังทั้งหมด

(ข) ถ้าเป็น ถัง เก็บน้ำมัน เชื้อเพลิง ชนิดน้ำกลว
อันตราย ต้องพอที่จะขังน้ำมันไว้ได้ทั้งหมดมิให้สั่นไหล
ออกจากเขื่อนหรือกำแพงได้เลย

๖. เขื่อนหรือกำแพงนั้น ต้องทำเครื่องป้องกันมิให้น้ำ
มันรั่วไหลไปตามทางท่อหรือรางน้ำได้

๗. บริเวณที่เก็บน้ำมันนั้น ต้องทำรั้วล้อมรอบด้วยวัตถุ
ที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง และต้องมีขนาดสูงไม่น้อยกว่า ๓ เมตร
ทั่ว ต้อง มี ประตู ทำด้วย คอนกรีต หรือ เหล็ก หรือ วัตถุอย่างอื่น
ตามที่เจ้าพนักงานจะเห็นชอบ

๘. ภายในบริเวณที่เก็บน้ำมัน ต้องมีสายล่อฟ้าตาม
ความเห็นชอบของนายช่าง

๙. ต้องมีเครื่องดับไฟไว้ประจำในบริเวณตามที่เจ้าพนักงาน
จะได้กำหนดและเห็นชอบ

หมวด ๕

• การขนถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

มาตรา ๔๐ ผู้ควบคุมยานพาหนะที่เข้ามาในพระราช
อาณาจักร ถ้ามีน้ำมันเชื้อเพลิงมาในยานพาหนะเข้าลักษณะ
ที่บังคับว่าต้องมีใบอนุญาตเก็บตามพระราชบัญญัติแล้ว ก่อน
ที่จะถ่ายน้ำมันจากยานพาหนะ ต้องแสดงด้วยหนังสือต่อ

เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ว่าจะถ่ายน้ำมันเชื้อเพลิงนั้นขึ้นไว้ยัง
สถานที่ได้รับอนุญาตเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงแห่งใด

มาตรา ๔๑ ผู้นำไปซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาหรือ
ชนิดน้ำกล้วอันตรายมีปริมาณเกิน ๒๐๐ ลิตรนั้น

๑. ถ้านำไปโดยทางน้ำต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วยการ
บรรทุก หรือนำไปตั้งที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการเดินเรือ
ในน่านน้ำสยาม และ

(ก) พาหนะที่บรรทุกต้องมีธงแดงขนาดยาว ๘๐
เซ็นติเมตร กว้าง ๔๕ เซ็นติเมตร บั๊กเป็นเครื่องหมาย
ถ้าเป็นเวลากลางคืนต้องมีโคมไฟสีแดงจุดไว้เป็นเครื่อง
หมายในที่เห็นถนัด

(ข) เมื่อเป็นน้ำมันชนิดน้ำกล้วอันตรายต้องบรรจุ
ในโลหะซึ่งปิดไว้เรียบร้อยทั้งต้องมีป้ายหรือตัวอักษรคุณ
ปิดไว้ให้อ่านได้ง่าย บอกชนิดน้ำมันและให้มีคำว่า
“ไวไฟ” เขียนเต็มลงด้วย แต่ถ้าภาชนะนั้นมีของหุ้ม
ห่อชั้นนอกหรือหีบแล้ว ท่านว่าเพียงแต่มีป้ายปิดไว้ภาย
นอกของหุ้มห่อหรือหีบนั้น ๆ ก็เป็นการเพียงพอ

๒. ถ้านำไปโดยรถไฟ ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขว่าด้วย
การบรรทุกหรือนำไปซึ่งน้ำมันเชื้อเพลิง ตั้งที่บัญญัติไว้ใน

พระราชบัญญัติจัดการรถไฟและทางหลวงกับกฎข้อบังคับ
ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินั้น

๓. ถ้าน้ำมันชนิดนำกล้วอันตราขายไปโดยทางอื่น นอก
จากทางน้ำหรือทางรถไฟ ท่านว่าให้บรรจुไว้ในภาชนะที่
สมควรตั้งระบุงไว้ต่อไปนี้ คือ

(ก) บรรจुในปีป

(ข) บรรจुในถังเหล็ก และถังใบหนึ่ง ๆ บรรจु
น้ำมันไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร หรือ

(ค) บรรจุในรถถังตามแบบที่ได้รับอนุมัติแล้ว รถ
คันหนึ่ง ๆ บรรจุน้ำมันไม่เกิน ๕๐๐๐ ลิตร ถ้ามั้รถถัง
พ่วงอยู่กับรถถังคันหน้าด้วยแล้ว จำนวนบรรจุรวมกัน
ทั้ง ๒ คัน ต้องไม่เกิน ๕๐๐๐ ลิตร

ท่านให้ปิดป้ายที่อาจเห็นได้ชัดเจนวิธเดียวกับที่กล่าวไว้

ในอนุมาตรา ๑ (๖) นั้น

หมวด ๖

• อำนาจและหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

• มาตรา ๔๒ ให้เจ้าพนักงานผู้รับตั้งแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติ
นี้มีอำนาจเข้าตรวจตราในสถานที่เก็บหรือที่จำหน่ายน้ำมัน

เชื่อเพลิง ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ได้ทุกเมื่อ
ในเวลากลางวัน ส่วนเวลากลางคืนให้ตรวจได้แต่เมื่อมีเหตุ
สงสัยว่าจะมีภัยเกิดขึ้น

มาตรา ๔๓ ถ้าปรากฏแก่เจ้าพนักงานว่า สถานที่เก็บ
น้ำมันแห่งใดมีลักษณะไม่ต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติก็ดี
หรือสมควรซ่อมแซมแก้ไขก็ดี เจ้าพนักงานจะส่งโดยหนังสือ
ให้ผู้ถือใบอนุญาตจัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลงซ่อมแซมเสีย
ภายในเวลาสมควรที่เจ้าพนักงานจะกำหนดให้ก็ได้ ถ้าผู้ถือ
ใบอนุญาตทะเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไซ้ นอกจากโทษที่
ผู้กระทำการฝ่าฝืนจะพึงได้รับตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เจ้า
พนักงานมีอำนาจที่จะสั่งถอนใบอนุญาตคืนเสียได้

เมื่อได้สั่งถอนใบอนุญาตแล้ว ถ้าน้ำมันที่อยู่เกินกว่า
ปริมาณที่จะเก็บไว้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้

๑. ผู้ที่ถูกถอนใบอนุญาตขนน้ำมัน เชื่อเพลิงไปไว้ใน
สถานที่แห่งอื่นซึ่งได้รับใบอนุญาต และต้องขนไปภายใน
เวลาที่เจ้าพนักงานจะกำหนดให้ หรือ

๒. ถ้าจำเป็น เจ้าพนักงานจะขนไปและเก็บไว้ที่แห่ง
หนึ่งแห่งใด โดยผู้ถือใบอนุญาตที่ถูกถอนคืนนั้นต้องเป็นผู้
เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๔๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดกระทำผิดพระราชบัญญัติ
นี้สองครั้งภายในสิบสองเดือน เจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะถอน
คืนใบอนุญาตนั้นเสียได้ ในกรณีเช่นนั้น ถ้าน้ำมันมีอยู่เกิน
กว่าปริมาณที่จะเก็บไว้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ก็ให้ปฏิบัติตาม
ความในมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๕ ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่รักษาระยะและเว้นที่
ว่างไว้ตามกำหนดในมาตรา ๑๓, ๑๔, ๑๕, ๒๔, ๓๑, ๓๔
และมาตรา ๓๕

ถ้าปรากฏขึ้นว่าระยะที่กำหนดไว้ไม่เป็นไปตามกำหนด
เดิม ต้องถือว่าเป็นความผิดของผู้รับใบอนุญาต และให้
ถือว่าสถานที่เก็บน้ำมันแห่งนั้นมีลักษณะไม่ต้องตามพระราช
บัญญัติ เจ้าพนักงานมีอำนาจสั่งการได้ตั้งกล่าวไว้ในมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๖ เจ้าพนักงานมีอำนาจทุกเมื่อที่จะทดลองน้ำมัน
เชื้อเพลิงด้วยเครื่องทดลองชนิดที่ระบุไว้ในกฎเสนาบดี

ถ้าบริษัท หรือ บุคคล ประสงค์จะตรวจเทียบเคียง เครื่อง
ทดลองของตนกับเครื่องของรัฐบาลที่กำหนดไว้ นั้น ก็ให้รับ
ตรวจเทียบเคียง ณ สถานที่อันระบุไว้ในกฎเสนาบดี

มาตรา ๔๗ ผู้ใดได้รับคำสั่งตามความในมาตรา ๔๓ ก็ดี
หรือใบอนุญาตถูกเพิกถอนตามความในมาตรา ๔๔ ก็ดี ถ้า

ผู้นั้น เห็น ว่า คำวินิจฉัย ของ เจ้าพนักงาน ไม่ชอบ ด้วย พระราช
บัญญัตินี้ จะร้องขอความวินิจฉัย ต่อ เสนาบดี อีก ชั้น หนึ่ง ก็ ได้
เมื่อ เสนาบดี ได้ วินิจฉัย อย่างใด ให้ ถือ เป็น คำสั่ง เต็ดขาด

แต่ ใน ระวาง รอคำวินิจฉัย ของ เสนาบดี นั้น ผู้ที่ ได้รับ คำสั่ง
จาก เจ้าพนักงาน ต้อง ปฏิบัติ ไป ตาม คำสั่ง นั้น เว้นไว้ แต่ เสนาบดี
จะ ได้ มี คำสั่ง ให้ รอกการ บังคับ นั้น ไว้ ชั่ว คราว

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๔ ผู้ใด เก็บน้ำมัน เชื้อเพลิง ไว้ หรือ ทำการ จำหน่าย
น้ำมัน เชื้อเพลิง โดย มิ ได้ รับ ใบอนุญาต ตาม พระราชบัญญัตินี้
ถ้า มิใช่ จำหน่าย ขาย ต้อง ระวาง โทษ ปรับ ไม่เกิน ห้าสิบ บาท
ถ้า ปรากฏ ว่า เป็น น้ำมัน ที่มี ไว้ จำหน่าย ขาย ต้อง ระวาง โทษ
ปรับ ตั้งแต่ สองร้อย บาท ถึง พันบาท ส่วน น้ำมัน เชื้อเพลิง ที่
มิ ได้ รับ อนุญาต นั้น ให้ เจ้าพนักงาน มี อำนาจ ที่จะ สั่ง ให้ จัดการ
ตาม ความ ที่ กล่าว ไว้ ใน มาตรา ๔๓ แห่ง พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ ผู้ใด เมื่อ ได้ รับ อนุญาต แล้ว ละเลย ไม่ ปิด
ป้าย เครื่องหมาย ที่ ได้ รับ อนุญาต ตาม ชนิด และ ขนาด ซึ่ง ได้
กำหนด ไว้ ใน มาตรา ๕ ให้ ปรับ เป็น เงิน ไม่เกิน สิบสอง บาท

กับทั้งให้ปรับเพิ่มอีกเป็นรายวันวันละห้าบาททุกวันไปตลอดเวลาที่ไม่ได้กระทำตาม ข้อความใน มาตรการนั้น นับตั้งแต่วันสุดท้ายแห่งเวลาที่เจ้าพนักงานได้กำหนดให้

มาตรา ๕๐ ผู้ใดเมื่อได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานให้ซ่อมแซมที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง หรือให้ขนย้ายน้ำมันเชื้อเพลิงตามความในมาตรา ๔๓ หรือ ๔๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ละเลยไม่กระทำตามคำสั่งภายในเวลาที่ได้กำหนดไว้ ให้ปรับเป็นเงินไม่เกินห้าสิบบาทกับทั้งให้ปรับเพิ่มอีกเป็นรายวันวันละสิบสองบาททุกวันไปตลอดเวลาที่ไม่ได้กระทำตามคำสั่งนั้น นับตั้งแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานได้กำหนดให้ทำนั้น

มาตรา ๕๑ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดละเลยไม่แจ้งความเป็นหนังสือตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ปรับเป็นเงินไม่เกินร้อยบาท

มาตรา ๕๒ ผู้ใดกระทำความผิดต่อใบอนุญาต หรือต่อกฎเสนาบดีที่บังคับไว้ หรือขนย้ายน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดน้ำกลวอันตรวยไปมา หรือยอมให้ขนย้ายไปมาโดยมิได้กระทำให้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ปรับเป็นเงินครั้งหนึ่งไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา ๕๓ ผู้ใดกระทำความผิดอย่างอื่น ๆ นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้ว

(ก) ถ้าเป็นความผิดด้วยข้อห้ามตามบัญญัติในหมวด ๓ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินครึ่งละห้าสิบบาท

(ข) ถ้าเป็นความผิดด้วยข้อห้ามตามบัญญัติในหมวด ๔ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินครึ่งละร้อยบาท

หมวด ๘

เปิดเตล็ด

มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดนำก๊วอันตรายนั่นไว้ในสถานที่ซึ่งได้รับใบอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดา ส่วนน้ำมันเชื้อเพลิงชนิดธรรมดาจะเก็บรวมไว้ในที่ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้เก็บน้ำมันชนิดนำก๊วอันตรายนั่นก็ได้ แต่เมื่อรวมน้ำมันทั้งสองชนิดเข้าแล้วต้องมีให้เกินกว่าปริมาณที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๕๕ สถานที่ที่ใช่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ก่อนออกพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้ผ่อนผันให้เจ้าของมีเวลาจัดการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดต่อไปนี้ คือ

วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๔๗๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ หน้า ๒๕๒

การเก็บตามหมวด ๓ และตามมาตรา ๑๗ แห่งหมวด ๔
ก่อนเวลาให้สามเดือน

การเก็บตามมาตรา ๑๘, ๑๙ มาตรา ๓๐ ถึงมาตรา ๓๓
มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ แห่งหมวด ๔ ก่อนเวลาให้หก
เดือน

การเก็บตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๔
มาตรา ๓๗ ถึงมาตรา ๓๙ แห่งหมวด ๔ และตามมาตรา ๕๔
แห่งหมวด ๘ ก่อนเวลาให้หนึ่งปี

การผ่อนเวลาดังนี้ให้นับตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็น
ต้นไป

มาตรา ๕๖ ให้เสนาบดีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเสนาบดีตั้งเจ้า
พนักงาน นายช่าง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและว่าด้วยกิจ
การอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราช
บัญญัตินี้

กฎเสนาบดีนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

ประกาศมาณวันที่ ๒๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน